

0	2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40	42	44	46	48	50	52	54	56	58	60	62	64	66	68	70	72	74	76	78	80	82	84	86	88	90	92	94	96	98	100

METSÄNOMISTAJA

Suomen teollisuusyrityksille päästökauppa voi olla kilpailutekijä, joka parantaa yritysten kannattavuutta kilpailijoihin nähden. **TUTKIJAKI NIKO SUHONEN PTT:N TALOUSTUTKASSA**

PTT:N TALOUSTUTKA

Iso ja paha päästökauppa?

Viime aikoina on keskusteltu vilkkaasti päästökaupan vaikutuksista suomalaiselle teollisuudelle. Onkin totta, että päästökauppa vaikuttaa teollisuuden kustannusrakenteeseen ja siltä osin muuttaa markkinoiden toimintaa. Lisäksi se näkyy kuluttajan kukkarolla. Onko se sitten hyvästä vai pahasta?

Tarkastellaan tarkemmin itse päästökaupmekanismia. Päästökaupan myötä jokaiselle päästetylle hiilidioksiditonille tulee euromääräinen hinta, joka on ollut aiemmin nolla euroa.

Käytännössä tämä merkitsee, että ilmalle tulee hinta. Tulevaisuudessa teollisuuden täytyy ottaa tämä kustannus huomioon tuotannossaan.

Tällöin alkuvaiheessa päästökauppa nostaa teollisuuden tuottamien tuotteiden hintoja. Tämä ei siis ole mikään yllätys.

Toisaalta, koska yritykset pyrkivät minimoimaan tuotantokustannuksia, ne pyrkivät kehittämään tuotantomenetelmiä, joissa joudutaan käyttämään mahdollisimman vähän "ilmaa". Täten mekanismi kannustaa teollisuutta päästöttömämpään tuotantoon. Tämä on päästökaupan tavoite.

Ongelmaksi muodostuu kuitenkin, ettei kaikkialla maailmassa ole ilmalle hintaa, vaan se voi olla toisaalta ilmaista. Tällöin jossain muualla tuotanto on yhtä kustannustekijää edullisempi.

Tämä voi aiheuttaa tuotannon siirtymisen ilmaisen päästön maitiin – vähät välittämättä päästöistä. Tätä kutsutaan niin sanotuksi hiilivuodoksi.

Tämän vuoksi Euroopan unionin komissio on harkinnut antavansa päästöoikeudet ilmaiseksi teollisuuden aloille, jotka ovat kansainvälisesti kilpailullista ja energiaintensiivisiä. Ilmaisten päästöoikeuksien jako ei ole kuitenkaan yksinkertaista, sillä yrityksillä on kannustin hankkia oikeuksia mahdollisimman suuri määrä riippumatta tarpeistaan.

Yritysten todellisten tarpeiden arviointi on ulkopuoliselle jakajalle vaikeaa.

Toisaalta, mikäli kaikki merkittävät teollisuusmaat olisivat mukana päästökaupassa, ne voitaisiin huutokaupata yrityksille, ja yritykset ostaisivat päästöoikeuksia tarpeellisen määrän. Tällöin tilanne olisi kaikille maille reilu.

Globaalisti kilpailuetua saisivat ne yritykset, jotka pystyisivät tuottamaan tuotteen "puhtaalla" tavalla. Näin ilmasto säästyisi päästöiltä ja kuluttajat saisivat vastinetta korkeammille hinnoille puhtaasta ilman muodossa. Se että yritykset varautuvat jo nyt päästökauppaan muuttamalla tuotantoteknologiaa puhtaampaan, osoittaa päästökaupan toimivan.

Päästökauppa ei tuhoa suomalaista teollisuutta, mutta päästökaupan seurauksena maailmanmarkkinoille tulee uusia voittajia ja häviäjiä.

Suomen teollisuusyrityksille päästökauppa voi olla kilpailutekijä, joka parantaa yritysten kannattavuutta kilpailijoihin nähden.

Lopuksi on aiheellista muistuttaa, että päästökaupalla kerätyt varat eivät häviä, vaan päätyvät lopulta valtioiden käyttöön.

Miten, minne ja kuinka tehokkaasti ne käytetään, on jo sitten toinen kysymys.

NIKO SUHONEN
on PTT:n tutkija.

niko.suhonen@ptt.fi

Mikko Hovila ihailee lumen peittämää kääpää Riihikosken metsässä, joka on suojeltu lahjoitusvaroin.

Metsää voi suojella vaikkei omistaisi sitä

Luonnonperintösäätiölle lahjoitetut rahat suunnataan vain ja ainoastaan yhteen tarkoitukseen: Niillä ostetaan metsää.

Kalastaja-kirjailija **Pentti Linkolan** perustaman Luonnonperintösäätiön suosio on kasvanut viime vuosina huomattavasti. Tähän mennessä lahjoitusvaroin on suojeltu 12 aluetta, joiden yhteispinta-ala on 260 hehtaaria.

Mycsätiölle varoja keräävän tukiyhdistyksen, Ikimetsän ystävien, jäsenmäärä on painunut jo 800:an.

Säätiössä toimiva somerolainen viljelijä, metsänomistaja **Mikko Hovila** kertoo, että yksityisten ihmisten tekemät lahjoitukset vaihtelevat suuruudeltaan kymmenistä euroista yli 100 000 euroon.

Säätiö paikkailee Metson aukkoja

Luonnonperintösäätiö toimii samassa vapaaehtoisuuden hengessä kuin valtion ohjaama Etelä-Suomen metsien monimuotoisuushjelma Metso.

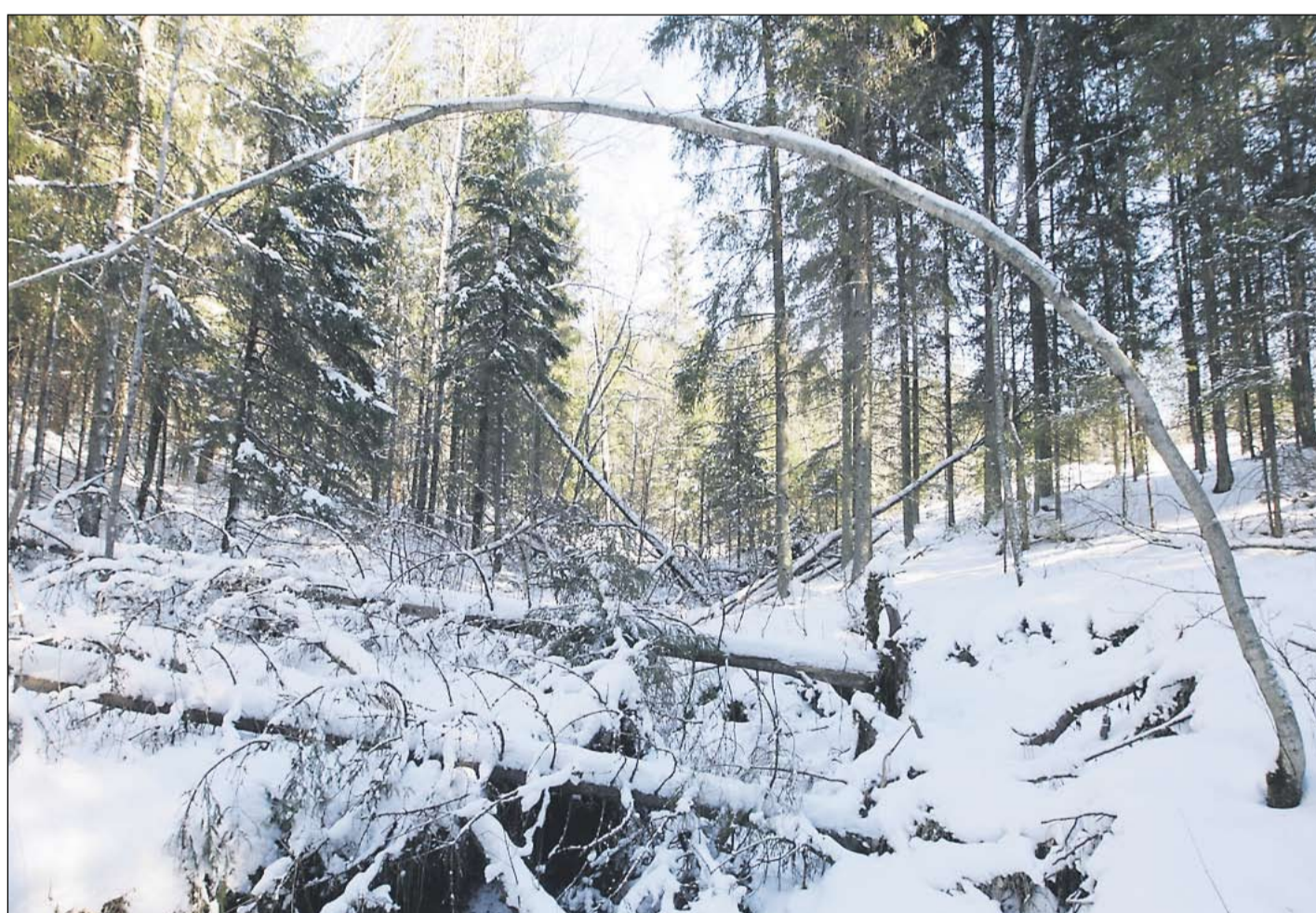
Hovila kannustaa metsäaluetta suojeluun tarjoavia metsänomistajia ottamaan kuitenkin ensin yhteyttä paikalliseen ympäristökeskukseen. Jos suojelualueen perustaminen ei onnistu Metso-ohjelman kautta, kannattaa sitten ottaa yhteyttä säätiöön.

Kumpikin taho maksaa kohteista käyvän hinnan.

Hovilan mukaan suojelussa haastavinta on sopivien alueiden löytäminen. Esimerkiksi runsaslahopuisia kohteita on myynnissä harvoin. Siksi säätiö ostaa myös vanhaa talousmetsää, jonka annetaan lahota ajan kuluessa.

Suojelu ei ole mustavalkoista

Hovilan mielestä suojelun ideologia perusteita ei tarvitsisi korostaa liikaa, koska suojelun voi nähdä myös puhtaasti maankäyttötavan muiden joukossa. "On mielipidekysymys, saadanko suojelulla vastinetta siitä mahdollisesti koituvalla taloudellisella menetykselle." Hän muistuttaa, ettei suojelu

Syväksi uurtuneet purot halkovat Riihikosken metsää. Puut kaatuvat rinteestä juurineen, kun pehmeä maa antaa myöden.

ole koskaan mustavalkoinen joko-tai valinta.

"Talousetymysäkin on hyviä mahdollisuudet säilyttää pienialaisia kohteita ja rajata puuryhmiä hakkuiden ulkopuolelle. Vaihtoehtoja löytyy myös metsänkäsittelyssä."

Vastakkainasettelu vanhanaikaista

Hovila itse omistaa pienen metsäpalstan, josta on säästetty kulma suojeluun. Hän ei näe ristiriitaa metsän talouskäytön ja suojelun välillä. Hän arvelee, että vastakkainasettelu kumpuaa vanhasta suojelumallista.

Hovilan mielestä viljelijöiden ja metsänomistajien asenteet ovat muuttuneet entistä suojeluyhteisemmiksi: "Esimerkiksi MTK:n puheenjohtaja **Michael Hornborg** on esittänyt hyvinkin edistyskäsittelyä." Siinä missä viljelijät ovat omaksuneet vapaaehtoisen suojelun, näyttää se luontojärjestöille olevan edelleen uusi ja vieras asia.

"Suojeluvälilläkin on omat ennakoasenteensa."

Suojelu sopii myös kirveen ystävälle

Eläkeläinen **Ilpo Pousi** luopui Kiikalassa sijaitsevasta metsätilastaan viitisen vuotta sitten. Osan siitä hän myi naapurille talouskäyttöön ja osan, noin 10

hehtaarin suuruisen järeän kuusikon, hän kauppasi Luonnonperintösäätiölle. Rauhoitettua aluetta kutsutaan Riihikosken metsäksi.

Vaikka Pousin mielestä kirves on paras metsänhoitaja, kannattaa hän myös suojelua tarkasti valikoituilla alueilla.

"On jo ihan kokeilunkin kan-

FAKTAT

Pentti Linkolan säätiö

Luonnonperintösäätiö kerää lahjoituksia ostaakseen Etelä- ja Keski-Suomesta suojeluun kelpaavia, luontorvoiltaan arvokkaita metsäalueita. **Puheenjohtaja** ja säätiön perustaja on kalastaja-kirjailija Pentti Linkola. **Ikimetsän ystävät** on Luonnonperintösäätiön tukiyhdistys, joka kerää varoja ja järjestää tapahtumia. Tukiyhdistyk-

Ajan kuluessa vanhaan talousmetsään syntyy lahoppua.

Maisteri sijoitti lahjarahat suojeluun

Kun **Soile Kulmala** valmistui vuonna 2004 Helsingin yliopistosta maa- ja metsätaloustieteiden maisteriksi, pyysi hän juhlavierailtaan kukkien sijasta pientä lahjoitusta metsänsuojelurahastoon.

Lahjarahat tuore maisteri antoi Luonnonperintösäätiölle, joka käytti ne Lopella sijaitsevan reilun 8 hehtaarin suojelualueen laajentamiseen.

"Luonnonperintösäätiön hyvä puoli on se, että jokainen lahjoitettu sentti menee suojelualueiden oston. Hallinnollisia kuluja ei ole. Lisäksi säätiössä toimivat ihmiset ovat rautaisia luontoasiantuntijoita, jotka tekevät suojelutyötä vilpittömästi", Kulmala kehaisee.

Hyvä mieli suojelusta Lahjoituksesta on jäänyt hyvä mieli. Kulmalalle riittää tietoisuus siitä, että alue on olemassa.

"Tulevaisuudessa suojelualuetta on kenties mukava käyttää näyttämässä omille lapsille", Kulmala suunnittelee.

KATJKA KOLJONEN

Puutuotteet ja ilmastonmuutos

Puutuotteet sitovat hiilidioksidia

Puutuotteet hiilivarastona

Hiili on jatkuvassa kierrossa maaekosysteemien ja ilmakehän välillä. Kierto tapahtuu fotosynteesin, hengityksen, lahoamisen ja hajoamisen sekä palamisen kautta. Tätä kutsutaan hiilen kierrokseksi.

Metsät toimivat hiilinieluinä. Puut imevät ilmakehästä hiilidioksidia ja varastoivat sitä itseensä hiilenä. Puiden korjaamisen jälkeen suuri osa hiilestä pysyy varastoituneena puunjalostustuotteissa, mikä lieventää ilmastonmuutosta.

(Lähde: Puuinfo Oy)

SUOMEN KUITULEVY OY

Leijona-levyt

www.suomenkuitulevy.fi

Lähde: www.puuinfo.fi

leiniikki ja mäkiakura. Lahoppua vanhassa talousmetsässä ei ole vielä paljoa, mutta aika korjaa asian.

"Mielenkiintoista käydä joskus katsomassa, miltä alueella näyttää, kun siellä ei ole tehty moneen vuoteen mitään", Pousi toteaa.

KATJKA KOLJONEN